

Arrest

nr. 111 633 van 10 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 mei 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 augustus 2013.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPART, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 14 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing worden op 10 mei 2013 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

In een schrijven van 5 juli 2013 gericht aan de burgemeester van Luik, zoals per bode ter kennis gebracht op 10 juli 2013, brengt de verwerende partij, in de hoofding refererend naar het openbare veiligheidsnummer van de verzoekende partij, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op de hoogte van wat volgt:

“Je vous prie de bien vouloir considérer comme nulle et non avenue la décision d’irrecevabilité prise le 14.02.2013 et relative à la demande de régularisation des concernés sur base de l’article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, tel que modifié par l’article 187 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses.”

(vrije vertaling: *“Hierbij verzoek ik u de onontvankelijkheidsbeslissing genomen op 14.02.2013 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de betrokkenen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, in te trekken.”*)

De aan deze Raad overgemaakte stukken omvatten tevens het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 10 juli 2013 gericht aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de Raad er bij verwijzing naar de onderhavige zaak met rolnummer X van op de hoogte wordt gebracht dat de beslissing in deze zaak wordt ingetrokken.

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd middels een beschikking aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 6 augustus 2013 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Louter ten overvloede wordt erop gehamerd dat waar de verzoekende partij er in haar vraag tot horen van 6 augustus 2013 om verzoekt de kosten ten laste te leggen van de tegenpartij, de verzoekende partij het voordeel van de *pro deo* wordt toegekend overeenkomstig artikel 9/1, 4° van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daar niet voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden overeenkomstig artikel 39/68, § 1, 1° van de vreemdelingenwet tot het verschuldigd zijn van het rolrecht, met name *“de verzoekende partij geniet niet van het voordeel van de pro deo”*, kunnen er bijgevolg - hoe dan ook - geen kosten ten laste gelegd worden van de verwerende partij.

Eveneens louter ten overvloede dient erop gewezen dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Dit artikel bepaalt het volgende:

“De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”

Hij is derhalve niet bevoegd om *“de opheffing van de bestreden beslissing vast(te)stellen”*. Dit verzoek van de verzoekende partij in haar vraag tot horen is hoe dan ook onontvankelijk.

1.3 Ter terechtzitting van 10 september 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 22 juli 2013 opgenomen grond, vraagt de verzoekende partij de zaak zonder voorwerp te verklaren. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking. Gelet op het voorgaande, wordt door geen van beide partijen betwist dat de bestreden beslissing is ingetrokken, zodat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen. Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp geworden en dient derhalve te worden verworpen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET, kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET